

Posudek na bakalářskou práci Martiny Leshtanske

Analýza používání indikativ/subjuntivu v přípustkových větách v mluveném korpusu (CREA)

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2018, 49 stran)

Práce Martiny Leshtanske se zabývá užíváním modu v koncesivních větách ve španělštině. Volbu tématu hodnotím pozitivně, jedná se o zajímavou část španělské gramatiky, která může slibovat zajímavé výsledky. Práce je rozdělena na dvě části: část teoretickou a praktickou.

V teoretické části se Martina Leshtanska snaží představit věty přípustkové z pohledu různých gramatik. Bohužel musím konstatovat, že pro představení daného teoretického rámce si autorka na sebe vzala velmi velké sousto tím, že primárně pracovala s gramatikami (NGRAE a GDLE), které danou problematiku prezentují pro uživatele-pokročilé lingvisty. To bohužel autorka zatím není, a proto její interpretace nejsou dobré: řada pasáží je formulována velmi těžkopádně a je srozumitelných jen za předpokladu, že známe originál (str. 10-11). Jednotlivé informace jsou řazeny poměrně nepromyšleně – např. pasáž 2.1.3., kde ani tak nejde o užívání modu/času, jako v předchozí a následující kapitole, ale spíše o postižení rozdílu mezi souvětím souřadným a podřadným. Příliš jsem nepochopila ani důvod, proč teorii z gramatik NGRAE a GDLE, které autorka prezentuje na začátku práce, prezentuje znovu v kapitole 5? Mohla by autorka vysvětlit, co rozumí pod souslovím *jednoduchý a složený indikativ* (str. 16) nebo pod spojením „*vazba aunque+subjuntiv*“ (str. 18)? Na základě čeho autorka usuzuje, že J.F. García Santos byl „*učitelem výše zmiňovaných autorů*“ [myšleno autorů GREE] (str. 19) – v případě hlavního autora této gramatiky, tedy J. Borrega Nieta, si tím nejsem tak zcela jistá ... Je na str. 19 v tabulce nahoře použit správně čas budoucí *cocinará*? Neměl by zde být s ohledem na zbytek výkladu spíše tvar subjuntivu imperfekta *cocinara*?

V části praktické autorka pracuje se vzorkem celkem 46 příkladů nalezených v mluvených textech španělského korpusu CREA. Na str. 31 v přehledném grafu prezentuje poměr užívání příslušných modů a časů v daném vzorku textu a následně komentuje několik náhodně vybraných příkladů. Mohla by autorka při obhajobě blíže zdůvodnit užití subjuntivu plusquamperfekta u příkladu č. 6 – nejsem si jista, zda z jejího výkladu přesně rozumím její interpretaci. Dílčí závěr, ke kterému autorka dochází na str. 34 „*hypotetickou situaci můžeme*

vyjádřit i pomocí indikativu“, nezpochybňuji, ostatně vyplývá i ze zdrojové literatury, nicméně mohla by autorka uvést nějaký příklad ze svého korpusu, který by toto dokládal? Mám pocit, že ze tří ilustrativních příkladů, které rozebírá na str. 31-33, toto jednoznačně nevyplývá ... (?)

Po formální stránce je práce připravena velmi nedostatečně: prakticky na každé druhé straně nacházíme překlepy, v práci jsou i opakované chyby v interpunkci (např. str. 17 chybí v jedné větě dvě čárky), upozorňuji i na občasné chybné psaní malých a velkých písmen – poznámka pod čarou č. 12, jako jeden příklad za všechny uvádím str. 24, kde jsem na jedné straně našla celkem 8 chyb (neuvádím zde všechna ostatní chybná místa, vše je však označeno v tištěné verzi BP). Autorka dále naprosto nerespektuje normy odkazování na zdrojovou literaturu – viz např. str. 17 a str. 10 – *Gramática de referencia para la enseñanza del español*, GDLE – str. 11 a zejména str. 23: autorem kapitoly o přípustkových větách je Luis Flamenco García!!! a NGRAE. Upozorňuji i na slabou stylistickou, a místy i gramatickou, úroveň závěrečného resumé ve španělštině.

Závěr: Závěrem konstatuji, že vzhledem k výše uvedeným připomínkám práce Martiny Leshtanske jen velmi těsně vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci přesto doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím ještě jako **dobrou**, s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 1. června 2018

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.